

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesas noteiktais pienākums atbildētājam izsniegt prasītājam Šengenas vīzu paredz, ka tiesai, lai iegūtu pārliecību saskaņā ar Vīzu kodeksa ⁽¹⁾ 21. panta 1. punktu, ir jākonstatē, ka prasītājs ir plānojis izceļot no dalībvalstu teritorijas pirms pieprasītās vīzas derīguma termiņa izbeigšanās, vai arī pietiek ar to, ka tiesa pēc Vīzu kodeksa 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu izpildes pārbaudes secina, ka nav ar īpašiem apstākļiem pamatotu šaubu par to, ka prasītājs ir izrādījis nodomu atstāt dalībvalstu teritoriju pirms pieprasītās vīzas derīguma termiņa beigām?
- 2) Vai Vīzu kodeksā ir paredzēts pamatojums nediskrecionālām tiesībām attiecībā uz Šengenas vīzas izsniegšanu, ja ir izpildīti ieceļošanas nosacījumi, it īpaši Vīzu kodeksa 21. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, un nav pamata vīzas atteikšanai saskaņā ar Vīzu kodeksa 32. panta 1. punktu?
- 3) Vai Vīzu kodeksam pretrunā ir valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru ārvalstniekam, ievērojot Regulu (EK) Nr. 810/2009, var tikt izsniegta vīza Šengenas dalībvalstu teritorijas šķērsošanai tranzītā vai plānoti uzturēties šajā teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus sešu mēnešu laikposmā, skaitot no pirmās ieceļošanas dienas (Šengenas vīza)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 17. februārī iesniedza Hof van Cassatie van België (Beļģija) — Rose Marie Bark/Galileo Joint Undertaking, kas atrodas likvidācijas procesā

(Lieta C-89/12)

(2012/C 133/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Rose Marie Bark

Atbildētāja: Galileo Joint Undertaking, kas atrodas likvidācijas procesā

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2002. gada 21. maija Regulai (EK) Nr. 876/2002, ar ko izveido kopuzņēmumu "Galileo" ⁽¹⁾, kā pielikuma pievienoto Kopuzņēmuma "Galileo" statūtu 11. panta 2. punkts, lasot to kopā ar šīs regulas 2. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka

Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un it īpaši šajā nodarbināšanas kārtībā paredzētie atalgojuma noteikumi ir piemērojami kopuzņēmuma "Galileo" darbiniekiem, ar kuriem ir noslēgts darba līgums uz noteiktu laiku?

⁽¹⁾ OV L 138, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 17. februārī iesniedza High Court of Ireland (Īrija) — Health Service Executive/SC, AC

(Lieta C-92/12)

(2012/C 133/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Health Service Executive

Atbildētāji: SC, AC

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nolēmums, ar kuru bērnu uz noteiktu laiku piespiedu kārtā ievieto citā dalībvalstī esošā iestādē, kurā tiek sniegta ārstnieciska un izglītības aprūpe, ietilpst Padomes Regulas Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ materiālajā piemērošanas jomā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādi pienākumi, ja tādi ir, rodas no Padomes Regulas Nr. 2201/2003 56. panta attiecībā uz apspriešanās un piekrišanas mehānismu, lai nodrošinātu bērna, attiecībā uz kuru ir veicama šāda piespiedu ievietošana, efektīvu aizsardzību?
- 3) Vai tad, ja dalībvalsts tiesa apsver iespēju uz noteiktu laiku ievietot bērnu aprūpes iestādē citā dalībvalstī un ir saņēmusi šīs valsts piekrišanu atbilstoši Padomes Regulas Nr. 2201/2003 56. pantam, šādas ievietošanas priekšnosacījums ir tas, ka tiesas nolēmumu, ar kuru nosaka bērna ievietošanu uz noteiktu laiku aprūpes iestādē, kas atrodas citā dalībvalstī, ir jāatzīst un/vai jāpasludina par izpildāmu šajā otrajā dalībvalstī?
- 4) Vai tiesas nolēmumam, ar kuru nosaka bērna ievietošanu uz noteiktu laiku citā dalībvalstī esošā aprūpes iestādē, ja otra dalībvalsts ir devusi piekrišanu atbilstoši Padomes Regulas Nr. 2201/2003 56. pantam, ir jebkādas tiesiskās sekas šajā otrajā dalībvalstī, pirms tiek veikta atzīšana un/vai izpilde un līdz procedūras, ar kuru tiecas panākt šādu atzīšanu un/vai izpildi, pabeigšanai?

- 5) Vai tad, ja tiesas nolēmums, ar kuru uz noteiktu laiku ievieto bērnu aprūpes iestādē citā dalībvalstī atbilstoši Padomes Regulas Nr. 2201/2003 56. pantam, tiek atjaunots uz turpmāku noteiktu laiku, [Regulas] 56. pantā prasītā otras dalībvalsts piekrišana ir jāiegūst katru reizi, kad tiek nolemts par šādu atjaunošanu?
- 6) Vai tad, ja tiesas nolēmumu, ar kuru uz noteiktu laiku ievieto bērnu aprūpes iestādē citā dalībvalstī atbilstoši Padomes Regulas Nr. 2201/2003 56. pantam, atjauno uz turpmāku noteiktu laiku, šādu nolēmumu ir jāatzīst un/vai jāizpilda šajā otrajā dalībvalstī katrā atjaunošanas reizē?

(¹) OV L 338, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 21. februārī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) — ET Agrokonsulting-04-Velko Stoyanov/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie" — Razplasztatelna agentsia

(Lieta C-93/12)

(2012/C 133/34)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: ET Agrokonsulting-04-Velko Stoyanov

Atbildētājs: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie" — Razplasztatelna agentsia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Eiropas Savienības [Tiesas] judikatūrā izvirzītais efektivitātes princips un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā nostiprinātais princips par efektīvu aizsardzību tiesā ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauta tāda valsts procesuālo tiesību norma kā Administratīvā procesa likuma 133. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru tiesas teritoriālā piekritība administratīvi tiesiskiem strīdiem par Eiropas Savienības kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanu ir pakārtota vienīgi tās administratīvās iestādes atrašanās vietai, kura ir izdevusi apstrīdēto administratīvo aktu, ja apsver to, ka šajā tiesību normā netiek ņemta vērā zemesgabalu atrašanās vieta un ieinteresētās personas dzīvesvieta?
- 2) Vai Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā izvirzītais līdzvērtības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts procesuālo tiesību norma kā Administratīvā procesa likuma 133. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru tiesas

teritoriālā piekritība administratīvi tiesiskiem strīdiem par Eiropas Savienības kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanu ir pakārtota vienīgi tās administratīvās iestādes atrašanās vietai, kura ir izdevusi apstrīdēto administratīvo aktu, ja tiek ņemts vērā Likuma par grozījumiem un papildinājumiem Administratīvā procesa likumā pārejas un nobeiguma noteikumu 19. pants (kas attiecas uz tiesas piekritību vietējiem administratīvi tiesiskiem strīdiem par lauksaimniecības zemi)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 27. februārī iesniedza Verwaltungsgericht Stuttgart (Vācija) — Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-101/12)

(2012/C 133/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Herbert Schaible

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Prejudiciālie jautājumi

Eiropas Savienības Tiesai tiek uzdoti šādi jautājumi par to, vai

- a) prasītāja pienākums veikt dzīvnieku individuālu identificēšanu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 21/2004 (¹) 3. panta 1. punktam un 4. panta 2. punktam,
- b) prasītāja pienākums veikt dzīvnieku elektronisku individuālu identificēšanu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 21/2004, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1560/2007 (²), 9. panta 3. punkta pirmajai daļai un
- c) prasītāja pienākums uzturēt saimniecības reģistru C atbilstoši Regulas (EK) Nr. 21/2004 5. panta 1. punktam apvienojumā ar B pielikuma 2. punktu

ir saderīgs ar Savienības tiesībām, kurām ir augstāks juridiskais spēks, un līdz ar to — spēkā esošs?

(¹) Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 8. lpp.).

(²) Padomes 2007. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 1560/2007, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 21/2004 attiecībā uz aitū un kazu elektroniskās identifikācijas ieviešanas datumu (OV L 340, 25. lpp.).